

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ ﴿٨٢﴾ İNFİTAR SÛRESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuş. 19 âyet, 80 kelime, 327 harften ibarettir. Mânâsı yarılmaktır. Göğün yarılmasını anarak başladığı için bu adı almıştır. Konusu âhiret âlemidir.

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem emrediyor, kıyâmet ahvâlini göz önüne getirmek icap ederse, sürenin başındaki âyet-i kerimleri göz önüne getirin ki kıyâmette nelerin zuhur edeceği bilinsin.

1- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

Gökyüzü çatladığı, yarıldığı zaman,

2- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ

Yıldızlar dökülüp dağıldığı zaman,

3- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

Denizlerin yarılıp birbirine katıldığı zaman,

4- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

Ve kabirler (in toprağı) alt üst edildiğı, (ölüler dışarı çıkarıldığı) zaman,

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ 5-

Her nefis (hayır ve masiyetten) takdim ve (amel ve tevbeden) yapıp gönderdiklerini ve yapmayıp geri bıraktıklarını bir bir anlar.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ 6-

Ey insan! Seni mağrur eden nedir? O kerim Rabbine ki seni (yoktan) halk ve (âzânı) tesviye edendir. Neye güvenip de Âllâh'a isyan ediyorsun? Nedir seni mağrur etmiş?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ فَعَدَلَكَ 7-

O Âllâh ki seni yarattı, seni düzgün yapılı kılıp ölçülü bir biçim verdi.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ 8-

Seni dilediğı herhangi bir şekilde parçalardan oluşturdu. Seni dilediğı en güzel şekilde ve biçimde terkip eden, ihsanı bol Rabbine karşı seni aldatan nedir? Seni dilediğı vechile terkip eyleyen O'dur.

Âllâh Ğafûrurrahim diyen. Evet, Âllâh Ğafûrurrahim'dir ama azabı da elimdir. Ğafurrahim diyor telkin ediyor. Mağfiretine dayan da günâh yap, bu şeytanın telkinatıdır. "Yap da Âllâh affeder" şeytandandır. İnsan yalnız Kerem-i İlâhiyi düşünmez. Kerem-i İlâhiyi düşündüğü zaman, Kahr-ı İlâhiyi de hatıra getirecek ki havf-û reca arasında bulunsun. Eğer yalnız Kerem-i İlâhi olursa azabını inkâr etmiş, inkâr etmekte kalır.

كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالَّذِينَ 9-

بَلْ تُكذِّبُونَ. Vazgeçiniz bu iftiradan, kıyâmetin inkârından. كَلَّا بِالَّذِينَ Böyle yapanlar dini, dinin esası olan Kur'ân'ı tekzip etmektedir. (Siz, Âllâh-û Teâlâ'nın keremine mağrur olmuyorsunuz) belki (dirilmeye inanmadığınız için) dini, (hesap ve cezayı tekzip ediyorsunuz.)

وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ 10-

Biliniz ki üzerinizde muvazzaf memur olan muhafızlar var. Âlî lâh-û Teâlâ'nın tayin ettiği iki melek, biri sağda biri solda sizin yaptığınız amelleri yazıyorlar, tespit ediyorlar.

كِرَامًا كَاتِبِينَ 11-

Üzerinizdeki bu melekler Nezd-i İlâhi'de makbuldur. İsyân etmez, Âllâh'ın emrini yerine getiriyorlar. Amellerinizi tespit ediyorlar.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ 12-

Onlar (melekler) yapmakta olduklarınızı bilir ve yazar. (Yazdıklarını muhafaza eder. Kıyâmette ellerine verirler.)

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ 13-

Ebrar; Mü'minler, sâlih ve mutiler muhakkak cennet içinde olurlar. Sadık olan kimselerin elbette makamları, لَفِي نَعِيمٍ cennetin nimetleri içinde olurlar.

وَأَنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ 14-

Füccar, ebrarın mukabilidir. Ebrar; hayrat sahibi. Füccar; küfür ve günâh sahibi. Kötüler de cehennemdedirler.

15- يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

Ceza, hesap günü, kıyâmet gününde oraya girecekler.

16- وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

Değil onlar, cehennemden غَائِبِينَ gayb olacak değildirler. Yâni ebedi olarak cehennemde kalacaklardır. Cehenneme gitmek küfür mukabilidir. Fakat ebedi kalmak daha azim bir elem- dir. Cennete girmek imân mukabilidir. Fakat orada ebedi kalmak sonsuz nimet memnuniyettir.

17- وَمَا آذْرِيكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

Ey Habibim kıyâmet günü ne hâldedir? Ancak Âllâh bildirir sana. Cezâ gününün ne olduğunu, sen bilir misin?

18- ثُمَّ مَا آذْرِيكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

Evet, bilir misin nedir acaba o cezâ günü?

19- يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

O gün hiç kimsenin başkası için hiçbir şeye sahip olmadığı gündür. O gün emir ve hüküm yalnız Âllâh-û Teâlâ'nındır. Hiçbir kimse birisine iyilik yapmaya, hiçbir kimse de birisine fenâlık yapmaya mâlik değil. Şefaât ise İzn-i İlâhi ile olur.

Son âyette geçen ("Herkesin işi Âllâh'a kalmıştır." (yerine) "O gün emir Âllâh'ındır, yalnız Âllâh emreder.") şeklinde tercüme etmek de mümkündür.